

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v spore žalobcu:
Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska, Sekulská 1, 842 50 Bratislava,
zastúpeného Mgr.Miroslavom Pavlíkom, advokátom, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
proti žalovanému: **Mgr. Vladimír Zahoranský**, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Humenné, o ochranu do dobrej povesti, takto

rozhodol:

Žalovaný je **povinný** zdržať sa úkonov, ktoré by neoprávnene poškodzovali
dobrú povest' žalobcu.

Žalovaný je **povinný** v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku
ospravedlniť sa žalobcovi za neoprávnené zásahy do práva na ochranu dobrej
povesti formou zaslania e-mailu všetkým adresátom e-mailov, v ktorých
poškodzoval dobrú povest' žalobcu tak, že tento e-mail bude mať nasledovné
znenie: Mgr. Vladimír Zahoranský, bytom xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, sa
prostredníctvom tohto ospravedlnenia ospravedlňuje Únií nevidiacich a
slabozrakých Slovenska za jeho nepravdivé výroky na adresu Únie nevidiacich
a slabozrakých Slovenska, ktoré nezákonne zasiahli do práv na ochranu do
dobrej povesti Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska.

Súd **priznáva** žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 21.8.2018 sa domáhal na žalovanom, aby sa žalovaný zdržal úkonov, ktoré by neoprávnene poškodzovali dobrú povesť žalobcu. Zároveň požadoval žalobca zo strany žalovaného ospravedlnenie sa za neoprávnené zásahy do práva na ochranu dobrej povesti. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnickou osobou - občianskym združením zapísaným v registri občianskych združení vedenom Ministerstvom vnútra SR pod č. VVS/1-909/90-32-11. Poslaním žalobcu je poskytovanie sociálnych služieb, obhajovanie záujmov ľudí so zrakovým postihnutím so zámerom na vytvorenie rovnakých príležitostí, rovnakého zaobchádzania a realizáciou pozitívnych opatrení na prekonávanie a kompenzáciu dôsledkov zrakového postihnutia. Žalobca vykonáva svoju činnosť od roku 1990, pričom pre dosiahnutie jeho cieľov je okrem iného potrebná podpora širokej verejnosti či už formou verejných zbierok (Biela pastelka, Štvornohé oči), darov pre žalobcu, darovaním 2% z príjmu, dobrovoľníckou činnosťou či inou vhodnou formou tak, aby tieto prostriedky vedel žalobca použiť pre potreby svojich členov. Žalobca ďalej uviedol, že počas 27 rokov od založenia žalobcu si žalobca vybudoval v Slovenskej republike postavenie silnej a stabilnej organizácie, ktorá má záujem zo získaných prostriedkov podporovať potreby, záujmy a aktivity nevidiacich a slabozrakých ľudí na území celej Slovenskej republiky. Preto je nespochybniteľné, že akékoľvek poškodzovanie dobrej povesti žalobcu, je spôsobilé privodiť ujmu, avšak v tomto prípade nielen na strane žalobcu, ale aj cieľovej skupiny osôb, ktorým žalobca poskytuje v rámci výkonu svojej činnosti pomoc, t.j. najmä nevidiacim a slabozrakým osobám.

Z obsahu žaloby ďalej vyplýva, že medzi žalovaným a zamestnancom žalobcu p. Stanislavom Sokolom prebehla e-mailová komunikácia, kde sa žalovaný sústavne a opakovane dožadoval od p. Stanislava Sokola informácií, čo sa mu podarilo už v novej pracovnej pozícii dosiahnuť, aké má certifikáty o vzdelaní, akú má pracovnú náplň, aké má podmienky zamestnania, a to v dňoch pred 31.05.2017. Pán Sokol sa stal zamestnancom žalobcu v pracovnoprávnom vzťahu od mesiaca máj 2017. Žalovaný v tejto e-mailovej komunikácii používal svoje e-mailové konto zahoransky1@post.sk a p. Sokol

používal e-mailové konto sokol@unss.sk. Je potrebné zdôrazniť, že predmetom tejto komunikácie nebolo žiadne poskytovanie služieb žalobcu, ktoré mal sprostredkovať p. Sokol pre žalovaného. Pán Sokol bol e-mailami od žalovaného obťažovaný v práci a aj napriek tomu, že viackrát slušne žalovanému na e-maily reagoval, jeho komunikácia neprestávala. Po vzájomnom telefonickom rozhovore, kedy opakovane p. Sokol žalovanému vysvetlil svoje pracovné zaradenie a nemožnosť jednoznačne odpovedať na jeho otázky, prišiel zo strany žalovaného opakovane e-mail s rovnakými otázkami. Z obsahu vyššie uvedenej komunikácie vyplynulo, že žalovaný obvinil p. Sokola z klamstiev, na čo p. Sokol reagoval pohoršene, pričom vyjadril formou otázok či žalovaný užíva omamné a psychotropné látky alebo či trpí psychiatrickou diagnózou. Na základe tohto e-mailu sa žalovaný obrátil dňa 31.05.2017 e-mailom na p. Teplického ako priameho nadriadeného p. Sokola so žiadosťou, aby p. Sokolovi za toto obzvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny, etického kódexu a opovrhnutia hodného správania bolo uložené disciplinárne opatrenie – prepustenie z práce (rozviazanie pracovného pomeru). Tento e-mail bol rovnako adresovaný aj p. Branislavovi Mamojkovi, predsedovi žalobcu. Žalovaný dňa 31.05.2017 adresoval p. Branislavovi Mamojkovi, predsedovi žalobcu, ďalšie dve e-mailové správy, z ktorých obsahu vyplýva, že žalovaný očakáva ako s p. Sokolom bude naložené, teda že hneď s ním bude rozviazaný pracovný pomer, pričom pre prípad ak tak urobené nebude, upozornil ho, že začne rozosielať ľuďom správy. Taktiež spochybňoval transparentnosť zvolenia p. Mamojku za predsedu žalobcu aj napriek skutočnosti, že žalovaný nie je ani členom organizácie žalobcu, ani jej klientom a nie je s ňou v žiadnom vzťahu. Dňa 05.06.2017 p. Mamojka ako predseda žalobcu zaslal žalovanému e-mail, v ktorom napriek skutočnosti, že nebol na to povinný, oboznámil žalovaného s výsledkom prešetrenia jeho podnetu. Z obsahu tejto e-mailovej správy vyplynulo, že p. Sokol bol disciplinárne potrestaný, avšak e-mailovú komunikáciu žalobca považuje za súkromnú, no i napriek tejto skutočnosti má žalobca za to, že nie je vhodné, aby sa zamestnanec žalobcu, ktorý plní poslanie pomoci ľuďom, vyjadroval na adresu iných osôb tak, ako sa vyjadril p. Sokol. Dňa 06.06.2017 žalovaný reagoval na e-mail p. Mamojku zo dňa 05.06.2017, v ktorom kategoricky odmietol spôsob vybavenia jeho podnetu. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že žalovaný bol informovaný o spôsobe vybavenia jeho podnetu aj zo strany p. Winterovej, ktorá je riaditeľkou žalobcu, pričom má kompetenciu v pracovnoprávných záležitostiach týkajúcich sa žalobcu. O spôsobe vybavenia podnetu bol žalovaný informovaný listom zo dňa 07.06.2017. Na list riaditeľa žalobcu reagoval žalovaný tak, že dňa 09.06.2017 zaslal p. Winterovej 4 e-

maily, v ktorých kategoricky odmietol spokojnosť so spôsobom vybavenia jeho podnetu.

Z uvedeného vyplýva, že jedinou príčinou konania žalovaného je nespokojnosť žalovaného so spôsobom vybavenia jeho podnetu, t.j. že nebol s p. Sokolom skončený pracovný pomer tak, ako on toto skončenie pracovného pomeru požadoval. Je neopomenuteľné upriamiť preto pozornosť aj na skončenie pracovného pomeru formou výpovede či okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa upravený v Zákonníku práce, kde pre tento prípad s určitosťou nenájdeme povinnosť zamestnávateľa pri prípadnom porušení pracovnej disciplíny povinnosť zamestnávateľa skončiť so zamestnancom pracovný pomer.

Od dňa 07.06.2017 začal žalovaný rozposielať e-maily rôznym právnickým a fyzickým osobám, ktoré je možné identifikovať podľa doménového mena v e-mailovej adrese. Ide napríklad o:

- a) Združenie na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím v SR – xxxxx@xxxx.sk. ktorý bol zaslaný dňa 07.06.2017;
- b) dňa 13.06.2017 bol zo strany žalovaného odoslaný e-mail 23 regionálnym pracovníkom žalobcu, ktorých informoval o spôsobe vybavenia jeho podnetu;
- c) dňa 15.06.2017 bol zo strany žalovaného odoslaný e-mail 27 regionálnym pracovníkom žalobcu, v ktorom okrem iného uviedol, že p. Sokol ako pracovník žalobcu mal mať poskytnuté prostriedky na precestovanie Venezuely, Izraela, Číny, USA, Japonska a ďalších krajín, pričom poukazoval na príjem p. Sokola u žalobcu, ak si takéto cesty mohol dovoliť a kontrastu dal pracovníčku p. Schmidtovú, ktorá nielenže má nízky príjem, ale na mieste svojho výkonu práce nemá ani počítač a musí pracovať na počítači súkromnom doma. Žalovaný však opomenul uviesť skutočnosť, že p. Sokol pracoval v tom čase u žalobcu asi 1 mesiac, a teda nemôže mať od žalobcu takú mzdu, aby si to z nej mohol dovoliť;
- d) e-mail uvedený v bode c) bol rovnako odoslaný aj ďalším osobám, napr. na e-mail: xxxx@xxxx.xx – t.j Centrum podpory študentov so špecifickým postihnutím Univerzity Komenského v Bratislave, ďalej na e-mail xxxx@xxxx.xx – t. j. Rozhlas a televízia Slovenska, xxxx@xxxx.xx – t.j Stopka n.o., teda organizácii umožňujúcej pracovať ľuďom so zdravotným postihnutím;
- e) dňa 16.06.2017 zaslal žalovaný p. Sokolovi, p. Winterovej, p. Mamojkovi a p. Teplickému email, v ktorom napadol plánovanú cestu p. Sokola do USA otázkami, či ide o súkromnú alebo služobnú cestu, kde na to zobral

- peniaze, či použije prezidentský špeciál ako pracovník žalobcu, nakoľko sa má táto cesta konať v čase zasadnutia Valného zhromaždenia OSN;
- f) dňa 17.06.2017 odoslal žalovaný e-mail 27 pracovníkom žalobcu, v ktorom uviedol, že keď sa vedia u žalobcu zohnať peniaze na cestu p. Sokola do USA, mali by sa dať vedieť zohnať peniaze aj na lepšie platy pre regionálnych pracovníkov, lepšie technické vybavenie a pod. Rovnako uviedol, že si neželá, aby jeho cesta bola financovaná z jeho daní a že prístup žalobcu voči p. Sokolovi ako disciplinárnemu hriešnikovi považuje zo strany žalobcu za neštandardný ako voči iným zamestnancom;
 - g) dňa 22.06.2017 odoslal žalovaný minimálne 26 adresátom správu, v ktorom upodozrieva žalovaného z falšovania účtovných kníh, knihy služobných ciest;
 - h) vyvrcholením konania žalovaného bola skutočnosť, keď dňa 14.07.2017 zaslal e-mail prezidentovi Slovenskej republiky, či iným osobám, v ktorom okrem iného bola viackrát spomenutá spojitosť p. Sokola so žalobcom a nevhodnosť jeho cesty do USA aj napriek skutočnosti, že žalovaný nemal žiadnym spôsobom overené informácie o ceste p. Sokola.

Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný má podľa nám doposiaľ zistených skutočností vytvorené minimálne tri skupiny adresátov, ktorých je minimálne 80, ktorým pravidelne rozposiela všetky e-maily. Samozrejme, žalobca nemôže mať informácie o všetkých adresátoch jeho e-mailov, avšak mnohí žalobcu o tomto informujú s tým, že takéto konanie žalovaného ich už obťažuje a opakovane žiadali žalobcu, aby sa s tým pokúsil niečo urobiť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu obrátil na žalovaného formou „Výzvy na upustenie od neoprávnených zásahov do dobrej povesti žalobcu“ zo dňa 20.07.2017. V tejto výzve bol žalovaný upozornený na porušovanie ustanovenia § 19b zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“) a prípadný ďalší postup pre prípad, ak od tohto konania neupustí. Žalovaný bol v uvedenom liste právneho zástupcu žalobcu upozornený na skutočnosť, že pre svoje tvrdenia je potrebné, aby vedel preukázať tvrdené skutočnosti objektívnym spôsobom, teda aby sa nezakladali len na subjektívnych pocitoch a dojmach. Na tento list reagoval žalovaný e-mailom zo dňa 23.07.2017, v ktorom uviedol že nemá čas sa venovať tomuto listu, ale ľutuje právneho zástupcu žalobcu, že musí zastupovať takého klienta, ktorého prirovnal k „latrine plnej hnusných výkalov“.

Nakoľko žalovaný aj naďalej pokračoval vo svojom konaní, bol preto zo strany právneho zástupcu žalobcu opätovne upozornený na jeho neoprávnené zasahovanie do dobrej povesti žalovaného, a to listom zo dňa 26.07.2017, pričom v tomto liste bol kompletne poučený o prípadných právnych krokoch a zároveň bola žalovanému určená lehota na upustenie od konania. Na opätovnú výzvu právneho zástupcu žalobcu reagoval žalovaný tak, že e-mail zo dňa 26.07.2017 deklaroval, že má právo na svoj názor a slobodný prejav, pričom tento mu je garantovaný Ústavou Slovenskej republiky. Žalovaný vo svojom konaní pokračoval tak, že dňa 02.08.2017 zaslal e-mail pracovníkom a členom žalobcu, v ktorom narážal na činnosť p. Sokola. Rovnako žalovaný dňa 04.08.2017 zaslal prezidentovi SR ďalší e-mail, ktorým narážal na potrebu žalobcu robiť reklamu prostredníctvom p. Sokola v New Yorku.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti žalobca považoval za potrebné poukázať najmä na skutočnosť, že žalobca sa nikdy nedopustil konania, ktoré opisuje žalovaný vo svojich e-mailoch a tieto následne rozposiela približne 80 adresátom, medzi ktorých patrí aj prezident Slovenskej republiky, Slovenská knižnica pre nevidiacich Mateja Hrebendu v Levoči, Združenie na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím, Organizácia muskulárnych dystrofiíkov v SR či Rozhlas a televízia Slovenska. Presný počet adresátov jeho e-mailov však nie je známy a môže byť ďaleko vyšší. Zo strany žalovaného ide o opakované uvádzanie nepravdivých údajov a skutočností. Žiadna informácia, ktorá bola z jeho strany šírená sa nezakladá na pravde, ale len na subjektívnych dojmach, nie teda na objektívnych skutočnostiach. Napriek tomu žalovaný nepravdivé informácie šíri a snaží sa spôsobiť ujmu na strane žalobcu, pričom príčina jeho konania je založená na nesplnení jeho požiadavky vo veci skončenia pracovného pomeru.

V danom prípade teda podľa názoru žalobcu došlo a dlhodobou dochádza zo strany žalovaného k poškodzovaniu dobrej povesti žalobcu formou rozosielania e-mailov s nepravdivými tvrdeniami širokému počtu adresátov, pričom toto poškodzovanie je spôsobilé navodiť na strane žalobcu ujmu spočívajúcu v poklese príjmu z rôznych zbierok poriadanych žalobcom, poklese darov či počtu osôb, ktoré poskytujú žalobcovi 2% daní zo svojich príjmov. Rovnako by mohol poklesnúť počet dobrovoľníkov, ktorí realizujú v praxi ciele žalobcu. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že konanie žalovaného poškodzuje dobrú povesť žalobcu, pričom táto skutočnosť má potenciál negatívne sa prejaviť minimálne na dosahovaní cieľov, pre ktoré bol žalobca ako občianske združenie založený, t.j. pomoc a podpora nevidiacich a slabozrakých ľudí v Slovenskej republike.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, predvolanie na pojednávanie si neprevzal, a preto súd pojednával aj v neprítomnosti žalovaného a rozhodol na základe dôkazov predložených žalobcom.
3. Vykonaným dokazovaním, a to oboznámením sa s obsahom žaloby, prednesom štatutárneho zástupcu žalobcu ako aj oboznámením sa s e-mailovou komunikáciou, ktorá bola zasielaná z adresy žalovaného, súd zistil tento skutkový stav:
4. Štatutárna zástupkyňa zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Z výsluchu štatutárnej zástupkyne žalobcu ďalej vyplýva, že po podaní žaloby na súd v mesiaci september 2017 sa uskutočnila verejná zbierka na pomoc zrakovo postihnutým občanom pod názvom Biela pastelka s tým, že táto zbierka sa mala uskutočniť dňa 22.9.2017 a tesne pred uskutočnením tejto zbierky žalovaný si zistil partnerov žalobcu tejto verejnej zbierky a zaslal štatutárnym zástupcom partnerov žalobcu e-mailové správy, v ktorých uvádzal, že pôjde o podvodnú zbierku. Keď to dostali partneri žalobcu ostali veľmi prekvapení, nevedeli o čo ide a mali aj určité obavy, že budú spájaní s podvodnou zbierkou, a preto požadovali od žalobcu vysvetlenie s tým, že žalobcovi sa to nakoniec podarilo aj vysvetliť, zbierka sa uskutočnila a výťažok išiel na pomoc osobám so zrakovým postihnutím. Žalovanému sa podarilo získať databázu 80 adries e-mailov členov žalobcu a týmto vypisuje rôzne e-mailové správy, v ktorých očierňuje žalobcu, teda Úniu nevidiacich, pričom títo členovia sa obracajú na žalobcu, aby ich zbavili týchto problémov, aby im žalovaný už toto ďalej nezasielal. Žalovaný teda naďalej pokračuje vo svojom konaní a svojím počínaním teda zasahuje do dobrej povesti žalobcu. Žalovaný má taktiež zavesený aj svoj blog v denníku Sme a Pravda, kde taktiež očierňoval žalobcu, avšak nakoniec na naliehania žalobcu uvedené denníky boli presvedčené, že tieto údaje sú nepravdivé a tento blog bol stiahnutý.
5. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.
6. Podľa § 19b ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka má právnická osoba právo na ochranu pred neoprávnenými zásahmi do dobrej povesti, pričom žalobca ako poškodený má právo domáhať sa na súde, aby sa neoprávnený zasahovateľ zdržal svojich zásahov, odstránil závadný stav a rovnako

má právo domáhať sa primeraného zadostučinenia. Občianskoprávna úprava teda poskytuje ochranu pred neoprávnenými zásahmi, ktoré môžu znížiť dobrú povesť a vážnosť z hľadiska vzťahov právnickej osoby k fyzickým osobám či iným právnickým osobám, ako aj neoprávneným zásahom ktoré v danom prípade môžu ohroziť dosiahnutie účelu, pre ktorý boli právnické osoby založené.

7. Predmetom tohto konania bola žaloba žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal, aby sa žalovaný zdržal úkonov, ktoré by neoprávnene poškodzovali dobrú povesť žalobcu a zároveň sa žalobca domáhal ospravedlnenia zo strany žalovaného s odôvodnením, že zo strany žalovaného dochádza k poškodzovaniu dobrého mena.

8. Do práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b, ods. 1 možno zasiahnuť podobne ako do osobnostných práv fyzických osôb podľa § 11 a nasl. OZ jednak skutkovými tvrdeniami, ale tiež aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Ide spravidla o nepravdivé skutkové tvrdenia a o také hodnotiace úsudky, ktorým chýba akýkoľvek skutkový základ, pričom v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter. To znamená, že tvrdenie musí byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby.

Judikatúra považuje za neoprávnený zásah do práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje dobrú povesť právnickej osoby (RO NS ČR sp. zn. 22Cdo/2794/2010). Právo na ochranu dobrej povesti patrí každej právnickej osobe bez ohľadu na spôsob zriadenia a bez ohľadu na to, či ide o podnikajúcu alebo nepodnikajúcu právnickú osobu.

V predmetnom konaní zo strany žalobcu bolo preukázané, že žalobca je aktívne legitimovaný na podaní tejto žaloby, pretože vystupuje ako právnická osoba do povesti ktorej bolo neoprávnene zasiahnuté zo strany žalovaného, a to e-mailovou komunikáciou žalovaného, ktorý v e-mailovej komunikácii uviedol nepravdivé tvrdenia na adresu žalobcu, resp. pracovníkov žalobcu, a týmto spôsobom tieto tvrdenia žalovaného zasiahli do dobrej povesti žalobcu.

9. O tom, že žalovaný sa dopustil svojím správaním sa neoprávneného zásahu do dobrej povesti žalobcu nie sú žiadne pochybnosti, pretože žalobca ako dôkazy predložil e-mailovú komunikáciu adresovanú, resp. odosielanú z adresy žalovaného, v ktorých uvádzal nepravdivé údaje na žalobcu, resp. pracovníkov žalobcu. Z týchto dôvodov súd mal teda za to, že žaloba bola podaná dôvodne a uložil žalovanému, aby sa zdržal neoprávnených

zásahov do dobrej povesti žalobcu, teda úkonov, ktoré by mohli poškodzovať dobrú povesť žalobcu a zároveň súd uložil žalovanému, aby sa žalovaný ospravedlnil žalobcovi za svoje počínanie a poskytol tak žalobcovi primerané zadostučinenie vo forme ospravedlnenia.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. V danej veci o trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal trovy konania žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol v konaní úspešný. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvoláateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

V Humennom dňa 6. septembra 2018

JUDr. Jozef Engel
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Bc. Gabriela Čipková